

Gitme Baba

– Siyah · 27 Mart 2013

O kadar soğuk ki, gözlük camlarımdan buharından göremedim seni. Sadece bir an, tek bir an gözlerini gördüm. O kapı önünde valizinle dururken, şaşırılmışım babam bizi bırakıp gidiyor mu ? ”neden ”Beni bu denizin içinde yalnız bırakıp nereye gidiyordu.”Yapamıyorum aile babası olmak bana göre değil” havada uçuşan sözcükler, kendini bu sözlerle kandıran insan,”özgürlüğe alışkınım beceremedim beni affedin ”diyordu.Seni affedemem baba, açlığa sefaletle terk ettin beni affedemem.Sen, sevdiğim ne varsa hepsini alıp gittin. Sana çok benzeyen gözlerimi, çenemi, dudak kıvrımlarımı... Benim için her şeyini feda edeceğine inanırdım hep. Ama sen, verdiğin yüzü de alıp gitmişsin.Çocukluğumuda alıp gittin babaçocukluğum valizinde kaldı.Özgürlük senin için beni bırakmaktıydı,güvenimi, sevgimi, sevincimi, her birini tek tek nereye savurduğuna bir bak. Beni ne uğruna terk ettiğine bir bak! Değmeyeceğini sen de biliyorsun. Ben kızınım senin, küçük kızınım; hani saçlarımı iki kulak yapardın küçükken, bir de senin kalbini dinlemeden uyuyamazdım, hatırladın mı? Beni nasıl unutursun baba? Gözlerim hâlâ aynı renk! Senden nefret ettiğimi söylememe gerek var mı? Yüzüme son bakışında anlamış olman gerekiyordu. Elinde valizinle hani... Hani tam kapıdan çıkarken. Hoşça kal bile dememişken. Daha sana söyleyecek onca şeyim varken. Sana ihtiyacım varken! BabaSen beni hiç sayarken, piç gibi ortada bırakıp giderken kime güvenmemi bekleyebilirsin ki?! Baba ben daha küçüğüm, sende küçücüğüm... Baba n'olur dur biraz!Gitme Baba !